

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קכ"ו ע"א

פרשת נשא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קכ"ה ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דַּאֲתַתָּא דַּאֲתַגְלִיָּא, גְּרִים שְׁעָרָא אַחְרָא לַאֲתַגְלִיָּא, וְלֹאֲפַגְמָא לָהּ. בְּגִין כֹּה, בַּעֲיָא
אַתַּתָּא דַּאֲפִילוּ טְסִירֵי דְּבֵיתָא, לֹא יַחֲמוֹן שְׁעָרָא חַד מְרִישָׁא, כֹּל שְׂכֵן לְבָר.

תרגום לעברית

אמר רבי יהודה, שער ראש האשה שמתגלה, גורם לשער אחר להתגלות ולפגם אותה.
משום כך צריכה אשה שאפלו קורות ביתה לא ייראו שער אחרת מראשה, וכל שכן
בחוץ.

טקסט הזוהר

תא חזי, כמה בדכורא שערָא הוא חומרא דכלא, הכי נמי לנוקבא. פוק חמי, כמה
פגימו גרים ההוא שערָא דאתתא. גרים לעילא, גרים לתתא, גרים לבעלה דאתלטִיָּא,
גרים מסכנותא, גרים מלה אחרא בביתא, גרים דיסתלק חשיבותא מכנהא. רחמנא
לישזבון, מחציפו דלהון.

בא ראה, כמו שפזכר השער הוא חמרת הכל - כך גם לנקה. צא וראה כמה פגם גורם אותו שער האשה: גורם למעלה וגורם למטה, גורם לבעלה להתקלל, גורם עני, וגורם דבר אחר בבית, גורם שתסתלק חשיבות מבניה. הרחמן יצילנו מחציפותו.

טקסט הזהיר

ועל דא, בעיא אתתא לאתכסיא, בזיוותי דביתא. ואי עבדת פן מה כתיב, (תהלים קכח) בניה כשתלי זיתים. מהו כשתלי זיתים. מה זית דא, בין בסתווא, בין בקייטא, לא אתאבידו טרפוי, ותדיר אשתכח ביה חשיבות יתיר על שאר אילניו. כך בנהא יסתלקון בחשיבו על שאר בני עלמא. ולא עוד אלא דבעלה מתברך בכלא, בברכאן דלעילא, בברכאן דלתתא, בעותרא, בבנין, בבני פניו. הדיא הוא דכתיב, (תהלים קכח) הנה כי כן יבורך גבר ירא יי. וכתיב (תהלים קכח) יברכה ה' מציון וראה בטוב ירושלים כל ימי חייה וראה בנים לבניה שלום על ישראל. (ישראל סבא קדישא)

תרגום לעברית

ועל כך צריכה אשה להתכסות בזיוות ביתה. ואם עושה כך, מה כתוב? (תהלים קכח) בניה כשתלי זיתים. מה זה כשתלי זיתים? מה זית זה, בין בסתו בין בקיץ לא אוכדים עליו, ותמיד נמצאת בו חשיבות יתרה על שאר האילנות - כך בניה יעלו בחשיבות על שאר בני העולם. ולא עוד, אלא שבעלה מתברך בכל: בברכות שלמעלה, בברכות שלמטה, בעשר, בבנים ובבני בנים. זהו שכתוב (שם) הנה כי כן יברך גבר ירא ה'. וכתוב, יברכה ה' מציון וראה בטוב ירושלים כל ימי חייה וראה בנים לבניה שלום על ישראל. (ישראל הזקן הקדוש)

רעיא מהימנא אליהו, קום אפתח עמי בפקודין, דאנתה הוא עוזר לי, בכל סטרא. דהא עלך אתמר בקדמיתא, פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן. ובן אהרן ודאי איהו אח די לי, (משלי יז) אח לצרה יולד.

תרגום לעברית

אליהו, קום פתח אתי במצוות, שאתה הוא עוזר לי בכל צד, שהרי עליך נאמר בתחלה, (במדבר כה) פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן. ובן אהרן הוא ודאי אח שלי, אח לצרה יולד.

טקסט הזוהר

פתח ואמר, פקודא לדון בדיני סוטה, הדיא הוא דכתיב ועבר עליו רוח קנאה וקנא וגו'. ודאי רוח טומאה מתרין סטריין אשתכח, חד בשקרא, וחד בקשוט. בגין דא, ברוח שקרא וקנא את אשתו, והיא לא נטמאה. ותנינא, ועבר עליו וגו', וקנא את אשתו והיא נטמאה.

תרגום לעברית

פתח ואמר, מצוה לדון בדיני סוטה, זהו שכתוב ועבר עליו רוח קנאה וקנא וגו'. ודאי רוח קנאה נמצאת בשני צדדים, אחד בשקר ואחד באמת, בגלל זה, ברוח שקר - וקנא את אשתו, והיא לא נטמאה. ולמדנו, ועבר עליו וגו', וקנא את אשתו והיא נטמאה.

טקסט הזוהר

וכי אית קושטא ברוח מסאבא. אלא כבר נש מסטרא דאילנא דטוב ורע, תמן יצר הרע, נחש. בזמנא דאית לבר נש אתתא שפירא, בכל עובדין טבין, דאתמר בה (משלי יב) אשת חיל עטרת בעלה. יצר הרע אית ליה קנאה, כגוונא דאשכחנא דקני אדם על אנתתיה, עד דפתי לה, וגרם לה מיתה. ולזמנין שליט עלה בחובין, ומסאב לה, והא אתעבידת נבלה.

וכי יש אמת ברוח טמאה? אלא באדם מצד עץ טוב ורע, שם יצר הרע, נחש. בזמן שיש לאדם אשה יפה בכל מעשים טובים, שנאמר בזה (משלי יב) אשת חיל עטרת בעלה, ליצר הרע יש קנאה, כמו שלמדנו שקנא אדם על אשתו, עד שפתה אותה וגרם לה מיתה. ולפעמים שולט עליה בעברות ומטמא אותה ונעשית נבלה.

טקסט הזהיר

ויצר הרע, מסטרא דימינא, דיליה, דרגא דישמעאל, אתקרי נחש. ומסטרא דשמאלא, דרגיה דעשו סמא"ל, אתקרי כלב, ממנא דגיהנם דצווח הב הב, הדא הוא דכתיב, (משלי ל) לעלוקה שתי בנות הב הב, וברעותא דיליה למיכל נשמתא מסאבא, בנורא דיליה, גיהנם. ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו בקשוט, והיא נטמאה.

תרגום לעברית

ויצר הרע מצד ימין שלו, דרגת ישמעאל, נקרא נחש. ומצד שמאלו דרגת עשו, סמא"ל, נקרא כלב, ממנה של גיהנם שצווח הב הב. זהו שכתוב (משלי ל) לעלוקה שתי בנות הב הב. וברצונו לאכל נשמה טמאה באש שלו, גיהנם. ועבר עליו רוח טמאה וקנא את אשתו באמת, והיא נטמאה.

טקסט הזהיר

ובגינה אתמר, (ויקרא כא) ובת איש כהן, דא מיכאל, כי תחל לזנות את אביה היא מחללת באש תשרף. ותמן אתוקדת ההיא זוהמא, ואתלבנת איהי מניה, ככסף דאתלבן בנורא, וההיא עופרת דזוהמא אתוקד, ואתעביד עפר, ואתאבד.

תרגום לעברית

ובגללה נאמר, (ויקרא כא) ובת איש כהן - זה מיכאל - כי תחל לזנות את אביה היא מחללת באש תשרף. ושם נשרפת אותה זוהמא, ומתלבנת היא ממנו ככסף שמתלבן באש, ואותה עפרת של זוהמא נשרפת, ונעשית עפר ונאבדת.

כְּגִוּנָא דָא בְּיִשְׂרָאֵל, כַּד אֵינוֹן מַחְלִין אוֹרֵייתָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִיעוֹל לֹון בְּגִלוּתָא דְבְנֵי עָשׂוּ וּבְנֵי יִשְׁמַעֲאֵל, תַּחֲוֹת שְׁעִבּוּדָא דְלֵהוֹן, דְּדִרְגִייהוּ כָּל"ב וְנַח"שׁ, וְאַתְדָּנוּ תַמָּן, וּבַהוֹן יִתְבָּרְרוּ וְיִתְלַבְּנוּ וְיִצְרְפוּ כְצֻרְף הַכֶּסֶף וּכְבַּחוֹן הַזָּהָב, הֵדָא הוּא דְכְתִיב, (זְכוּרִיה יג) וְצִרְפָּתִים כְּצֻרְף אֶת הַכֶּסֶף וּבַחֲנָתִים כְּבַחוֹן אֶת הַזָּהָב, עַד דִּיתְקִיִּים בָּהוּ, (ישעיה א) אִם יִהְיוּ חֲטָאִיכֶם כְּשָׁנִים כְּשֶׁלֶג יִלְבִּינוּ.

תרגום לעברית

כְּמוֹ זֶה יִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁהֵם מַחְלִים אֶת הַתּוֹרָה, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכַנֵּס אוֹתָם לְגִלוּת בְּנֵי עָשׂוּ וּבְנֵי יִשְׁמַעֲאֵל שֶׁתַּחַת שְׁעִבּוּדָם, שֶׁדִּרְגָתָם כָּל"ב וְנַח"שׁ, וְנִדְוָנִים שָׁם, וּבָהֶם יִתְבָּרְרוּ וְיִתְלַבְּנוּ וְיִצְרְפוּ כְצֻרְף הַכֶּסֶף וּכְבַּחוֹן הַזָּהָב. זֶהוּ שְׁכָתוּב (זְכוּרִיה יג) וְצִרְפָּתִים כְּצֻרְף אֶת הַכֶּסֶף וּבַחֲנָתִים כְּבַחוֹן אֶת הַזָּהָב, עַד שִׁיתְקִיִּים בָּהֶם, (ישעיה א) אִם יִהְיוּ חֲטָאִיכֶם כְּשָׁנִים כְּשֶׁלֶג יִלְבִּינוּ.

טקסט הזוהר

וְאֵילָנָא דְטוֹב וָרַע, בְּגִינִיָּה אֶתְמַר, (שְׁמוֹת טו) וַיֹּרְהוּ יְיָ עֵץ וַיִּשְׁלַח אֶל הַמַּיִם וַיִּמָּתְקוּ הַמַּיִם וְגו'. בְּגִין דִּהוּוּ יִשְׂרָאֵל עִם עַרְב רַב, כְּלָהוּ הָווּ אֵילָנָא דְטוֹב וָרַע, וְעַל דָּא, חֲצִיו מִתּוֹק מִסְטָרָא דִימִינָא. וְחֲצִיו מַר, מִסְטָרָא דְשְׁמָאֲלָא. וּבִזְמַנָּא דְעַרְב רַב הָווּ מַחֲטִיאִין לֹון לְיִשְׂרָאֵל, הָיוּ כְּאֵילוּ הָווּ כְּלָהוּ מִסְטָרָא דְרַע. וּמֵיָא אֶתְהַדְרָא כְּלָהוּ מְרִירִין, כִּהְהוּא עֵץ מַר בְּמֵיָא, הֵדָא הוּא דְכְתִיב, (שְׁמוֹת טו) וַיָּבֹאוּ מֶרְתָּה וְלֹא יָכְלוּ לְשִׁתּוֹת מַיִם מִמֶּרְתָּה כִּי מָרִים הֵם.

תרגום לעברית

וְעֵץ טוֹב וָרַע, בְּגִלְלוֹ נֶאֱמַר (שְׁמוֹת טו) וַיֹּרְהוּ ה' עֵץ וַיִּשְׁלַח אֶל הַמַּיִם וַיִּמָּתְקוּ הַמַּיִם וְגו'. מִשּׁוּם שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל עִם עַרְב רַב, כָּלָם הָיוּ עֵץ שֶׁל טוֹב וָרַע, וְעַל זֶה חֲצִיו מִתּוֹק מִצַּד יְמִין, וְחֲצִיו מַר מִצַּד שְׁמָאֲלָא. וּבִזְמַן שֶׁעַרְב רַב הָיוּ מַחֲטִיאִים אֶת יִשְׂרָאֵל, הָיָה כְּאֵלוּ

היו כלם מצד הרע, והמים חזרו להיות מרימים כמו אותו עץ מר במים. זהו שכתוב ויבאו מרתה ולא יכלו לשותות מים ממרה כי מרים הם.

טקסט הזוהר

והאי עץ מר, איהו כגוונא דנסיונא דסוטה, אי סטת תחות בעלה, אינון מיין דאשקין לה אתהדרו מריין, ובהון וצבתה בטנה ונפלה יריכה, ואי לא סטת מה כתיב, ונקתה ונזרעה זרע, ואולידת בר. אוף הקא וימתקו המים.

תרגום לעברית

ועץ מר זה הוא כמו נסיון הסוטה. אם סטתה תחת בעלה, אותם מים שמשקים אותם חוזרים להיות מריים, ובהם צבתה בטנה ונפלה ירכה. ואם לא סטתה, מה כתוב? ונקתה ונזרעה זרע, ומולידה בן. אף כאן וימתקו המים.

טקסט הזוהר

כגוונא דא, יתעביד לנסאה לון לישראל בפורקנא בתרייתא, הדא הוא דכתיב, (דניאל יב) יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים, דאינון מסטרא דטוב, וקיימין בנסיונא. והרשיעו רשעים אינון מסטרא דרע, ויתקיים בהון (יחזקאל יג) ואל אדמת ישראל לא יבאו וקטיל לון.

תרגום לעברית

כמו זה יעשה לנסות את ישראל בגאלה האחרונה, זהו שכתוב (דניאל יב) יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים - שהם מצד הטוב, ועומדים בנסיון. והרשיעו רשעים - הם מצד הרע, ויתקיים בהם (יחזקאל יג) ואל אדמת ישראל לא יבאו, והורג אותם.

(דניאל יב) וְהַמְשָׁכִילִים יְבִינוּ, מִסֵּטְרָא דְּכִינָה, דְּאִיהוּ אֵילָנָא דְּחַיִּי, בְּגִינֵייהוּ אֶתְמַר, (דניאל יב) וְהַמְשָׁכִילִים יִזְהִירוּ כְּזוֹהַר הָרָקִיעַ בְּהַאי חֲבוּרָא דִּילָךְ דְּאִיהוּ סֵפֶר הַזֹּהַר, מִן זוֹהַרָא דְּאִימָא עֲלָאָה תְּשׁוּבָה. בְּאֵלִין לָא צְרִיךְ נִסְיוֹן, וּבְגִין דְּעִתִּידִין יִשְׂרָאֵל לְמִטְעַם מֵאֵילָנָא דְּחַיִּי, דְּאִיהוּ הַאי סֵפֶר הַזֹּהַר, יִפְקוֹן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי. וְיִתְקַיֵּים בְּהוֹן, (דברים לב) יִי בָדַד יִנְחֲנוּ וְאִין עֲמוֹ אֵל נִכָּר.

תרגום לעברית

וְהַמְשָׁכִילִים יְבִינוּ - מִצַּד הַכִּינָה, שֶׁהוּא עֵץ הַחַיִּים, בְּגִלְגָּלִם נֶאֱמַר (דניאל יב) וְהַמְשָׁכִילִים יִזְהִירוּ כְּזוֹהַר הָרָקִיעַ, בְּחֲבוּרָא זֶה שֶׁלָךְ, שֶׁהוּא סֵפֶר הַזֹּהַר, מִזֹּהַר הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה תְּשׁוּבָה. בְּאֵלָה לֹא צְרִיךְ נִסְיוֹן, וּמִשּׁוֹם שְׁעִתִּידִים יִשְׂרָאֵל לְטֶעַם מִעֵץ הַחַיִּים, שֶׁהוּא סֵפֶר הַזֹּהַר הַזֶּה, יֵצְאוּ בּוֹ מִהַגְּלוּת, וְיִתְקַיֵּים בָּהֶם (דברים לב) ה' בָּדַד יִנְחֲנוּ וְאִין עֲמוֹ אֵל נִכָּר.

טקסט הזוהר

וְאֵילָנָא דְּטוֹב וָרַע, דְּאִיהוּ אִיסוּר וְהִיתֵר טוּמְאָה וְטְהָרָה, לָא שְׁלֵטָא עַל יִשְׂרָאֵל יִתִּיר, דְּהָא פְּרִנְסָה דִּילָן לָא לִיהוּי, אֲלָא מִסֵּטְרָא דְּאֵילָנָא דְּחַיִּי, דְּלִית תַּמָּן לָא קִשְׂיָא מִסֵּטְרָא דְּרַע, וְלֹא מַחְלֻקַּת מֵרוּחַ הַטּוּמְאָה, דְּכַתִּיב, (זכריה יג) וְאֵת רוּחַ הַטּוּמְאָה אֶעֱבִיר מִן הָאָרֶץ.

תרגום לעברית

וְעֵץ טוֹב וָרַע, שֶׁהוּא אִיסוּר וְהִיתֵר, טְמֵאָה וְטְהָרָה, לֹא שׁוֹלֵט יוֹתֵר עַל יִשְׂרָאֵל, שְׁהִרִי פְּרִנְסָתָנוּ לֹא תִהְיֶה אֲלָא מִצַּד עֵץ הַחַיִּים, שְׁאִין שָׁם לֹא קִשְׂי מִצַּד הָרַע, וְלֹא מַחְלָקַת מֵרוּחַ הַטְּמֵאָה, שְׁכַתוֹב (זכריה יג) וְאֵת רוּחַ הַטְּמֵאָה אֶעֱבִיר מִן הָאָרֶץ.

דלא יתפרנסון תלמידי חכמים מעמי הארץ, אלא מסטרא דטוב, דאכלין טהרה כשר היתר, ולא מערב רב, דאכלין טומאה פסול איסור, דאינון מסאבין, דמסאבין גרמייהו בנדה שפחה גויה זונה. בגין דאינון בנוי דלילית, דאיהי, נדה שפחה גויה זונה חזרין לשרשיהו. ועלייהו אתמר, (ישעיה יד) כי משרש נחש יצא צפע.

תרגום לעברית

שלא יתפרנסו תלמידי חכמים מעמי הארץ אלא מצד הטוב, שאוכלים טהרה, כשר, היתר, ולא מערב רב שאוכלים טמאה, פסול, אסור. שהם טמאים, שמטמאים עצמם בנדה שפחה גויה זונה, משום שהם בני לילית, שהיא נדה שפחה גויה זונה, חוזרים לשורשם, ועליהם נאמר (ישעיהיד) כי משרש נחש יצא צפע.

טקסט הזוהר

ובזמנא דאילנא דטוב ורע שלטא, דאיהו חולין דטהרה, וחולין דטומאה. אינון חכמים דדמיין לשבתות ויום טוב, לית לון אלא מה דיהבין לון אינון חולין. כגוונא דיום השבת, דלית ליה, אלא מה דמתקנין ליה ביומי דחול.

תרגום לעברית

ובזמן שעץ טוב ורע שולט, שהוא חלין של טהרה וחלין של טמאה, הם חכמים שדומים לשבתות וימים טובים, אין להם אלא מה שנותנים להם אותם חלין, כמו יום השבת שאין לו אלא מה שמתקנים לו בימות החול.

טקסט הזוהר

ובזמנא דשלטא אילנא דחיי, אתכפייא אילנא דטוב ורע, ולא יהא לעמי הארצות, אלא מה דיהבין לון תלמידי חכמים, ואתכפייין תחותייהו, וכאלו לא הוו בעלמא.

ובזמן ששולט עץ החיים, נכפה עץ טוב ורע, ולא יהיה לעמי הארץ, רק מה שנותנים להם תלמידי חכמים, ונכפים תחתיהם, וכאלו לא היו בעולם.

טקסט הזוהר

והכי איסור והיתר, טומאה וטהרה, לא אתעבר מעמי הארץ. דמסטריוהו לית בין גלותא לימות המשיח (לגביהו) אלא שעבוד מלכיות בלבד דאינון לא טעמין מאילנא דחיי, וצריך לון מתניתין באיסור והיתר טומאה וטהרה. אלא יהון מבוזים קדם תלמידי חכמים, כגוונא דחשוכא קמי נהורא, דערב רב אינון עמי הארץ אינון חשוכין. ולא אתקריאו ישראל, אלא עבדין זבנין לישראל, בגין דאינון כבעירין. והא אוקמוה.

תרגום לעברית

וכן אסור והתר, טמאה וטהרה, לא עובר מעמי הארץ, שמצדדים אין בין גלות לימות המשיח (אליהם) אלא שעבוד מלכיות בלבד, שהם לא טועמים מעץ החיים, וצריך להם משנה באסור והתר, טמאה וטהרה. אלא יהיו מבוזים לפני תלמידי חכמים כמו חשך לפני האור, שערב רב הם עמי הארץ, הם חשוכים. ולא נקראו ישראל, אלא עבדים מכורים לישראל, משום שהם כבהמות, וכך פרשנה.

טקסט הזוהר

וישראל אתקריאו אדם, ומנין דאית בהון בעירא ואדם. הדא הוא דכתיב, (יחזקאל לד) ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם. ואתן צאני צאן מרעיתי, אינון עמי הארץ, טבין, מסטרא דטוב. אדם אתם, תלמידי חכמים.

תרגום לעברית

וישראל נקראו אדם. ומנין שיש בהם בהמה ואדם? זהו שכתוב (יחזקאל לד) ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם. ואתן צאני צאן מרעיתי - הם עמי ארצות טובים מצד הטוב. אדם אתם - תלמידי חכמים.

ובקרא דא נמי רמיז ליה, (תהלים פא) לו עמי שומע לי ישראל וגו'. בתר דאמר עמי, אמאי קאמר ישראל. אלא עמי: עמי הארץ. ישראל: תלמידי חכמים. ובגין ייהו אתמר (שמות יד) ובני ישראל יוצאים ביד רמה.

תרגום לעברית

ובפסוק זה גם רמז לו, (תהלים פא) לו עמי שומע לי ישראל וגו'. אחר שאמר עמי, למה אמר ישראל? אלא עמי - עמי הארצות. ישראל - תלמידי חכמים ובגללו נאמר (שמות יד) ובני ישראל יוצאים ביד רמה.

טקסט הזוהר

כגוונא דפליג לון קודשא בריה הוא בטורא דסיני, הכי פליג לון בפורקנא בתרייתא, דישראל דאתמר בהון, (שמות יג) וחמושים עלו בני ישראל מארץ מצרים. מסטרא דאילנא דחיי, דאינון נ' שנין דיובלא. אתמר בהון, (שמות יט) המה יעלו בהר. ובהון (שמות יד) ויסע מלאך האלהים ההולך לפני מחנה ישראל. ולון אתמר (שמות יט) ואשא אתכם על כנפי נשרים, דאינון ענני כבוד. ואביא אתכם אלי. ובני ישראל יוצאים ביד רמה, הכי יפיק לתלמידי חכמים, בכל האי יקר.

תרגום לעברית

כמו שחלקם הקדוש ברוך הוא בהר סיני, כך חלקם בגאולה האחרונה, שישראל שנאמר בהם (שם יג) וחמושים עלו בני ישראל מארץ מצרים, מצד עץ החיים, שהם חמושים שנות יובל, נאמר בהם (שם יט) המה יעלו בהר. ובהם (שם יד) ויסע מלאך האלהים ההולך לפני מחנה ישראל. ולקחם נאמר (שם יט) ואשא אתכם על כנפי נשרים, שהם ענני כבוד, ואביא אתכם אלי. ובני ישראל יוצאים ביד רמה, כך יוציא את התלמידי חכמים בכל הכבוד הזה.

וכגוונא דאתמר בעמי הארץ מסטרא דטוב, (שמות יט) ויתיצבו בתחתית ההר. הכי יהון במפקנא בתרייתא, תחות תלמידי חכמים, כעבדא דאזיל לרגליא דסוסיא דמאריה. וכגוונא דאמר לון בתחתית ההר, אם תקבלו תורתו מוטב, ואם לאו שם תהא קבורתכם. הכי יימא במפקנו פורקנא בתרייתא, אם תקבלון עליכון תלמידי חכמים במפקנו דגלותא, כאדם דרכיב על סוסיא, ועבדא דמשמש ליה מוטב. ואם לאו תמן תהא קבורתכם, בגלותא.

תרגום לעברית

וכמו שנאמר בעמי הארץ מצד הטוב, (שם) ויתיצבו בתחתית ההר - כך יהיה ביציאה האחרונה תחת תלמידי חכמים, כעבד שהולך לרגלי סוס בעליו, וכמו שאמר להם בתחתית ההר: אם תקבלו תורתו - מוטב, ואם לאו - שם תהא קבורתכם. כך יהיה ביציאת גאולה אחרונה: אם תקבלו עליכם תלמידי חכמים ביציאת הגלות, כאדם שרוכב על סוס ועבד שמשמשו - מוטב. ואם לא - שם תהא קבורתכם בגלות.

טקסט הזוהר

וערב רב כגוונא דאתמר בהון, (שמות כ) וירא העם וינועו ויעמדו מרחוק. הכי יהון רחיקין מן פורקנא, ויחמון לתלמידי חכמים, ולעמא קדישא בכל האי יקר, ואינון רחיקין מינייהו. ואי בעו לאתחברא בהדיהו מה כתיב בהו, (שמות יט) לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה. בההוא זמנא יתקיים בהו בישראל, (דברים לב) יי בך ינחנו ואין עמו אל נכר, והא אוקמוה אין מקבלין גרים לימות המשיח. (שמואל א ב) ורשעים בחשך ידמו, אינון ערב רב. ובגין דא אמר נביאה עליהו, (יחזקאל יג) ואל אדמת ישראל לא יבאו.

וערב רב, כמו שנאמר בהם, (שמות כ) וירא העם וינעו ויעמדו מרחק. כך יהיו רחוקים מן הגאולה, ויראו תלמידי חכמים והעם הקדוש בכל הכבוד הזה, והם רחוקים מהם. ואם ירדו להתחבר אתם, מה כתוב בהם? (שם יט) לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה. באותו זמן יתקיים בישראל, (דברים לב) ה' בדרך נחננו ואין עמו אל נכר, והרי פרשוה, אין מקבלים גרים לימות המשיח. (שמואל א ב) ורשעים בחשך ידמו - הם ערב רב. ומשום זה אמר עליהם הנביא, (יחזקאל יג) ואל אדמת ישראל לא יבאו.

טקסט הזהר

אמר אליהו, רעיא מהימנא, הא שעתיא איהי לסלקא לעילא, באומא אימא אנת, דהא בגינה אנא בעי לסלקא. דיהיב לי קודשא בריה הוא רשו, לאתגלייא לך בבית אסורים דילך, בקבורה דילך, ולמעבד עמך טיבו, דאנת מחולל בחובין דעמא. הדא הוא דכתיב, (ישעיה נג) והוא מחולל מפשעינו.

תרגום לעברית

אמר אליהו, רועה הנאמן, הרי שעה היא לעלות למעלה, בשבועה אמר אתה, שהרי בגללך אני רועה לעלות. שנתן לי הקדוש ברוך הוא רשות להתגלות לך בבית האסורים שלך, בקבורתך, ולעשות עמך טוב, שאתה מחולל בחטאי העם. זהו שכתוב (ישעיה נג) והוא מחולל מפשעינו.

טקסט הזהר

אמר ליה רעיא מהימנא, באומא עלך בשמא דידו'ד, לא תאחר בכל יכולתך, דהא אנא בצערא סגי. (שמות ב) ויפן כה וכה וירא כי אין איש, עוזר לי, לאפקא לי מהאי צערא, בהאי קבורה דאתמר עלי, (ישעיה נג) ויתן את הרשעים קברו, ולא אשתמודען בי, ואני חשיב בעינייהו בין ערב רב רשיעיא, ככלב מת דסרח בינייהו, דחכמת סופרים תסרח בינייהו, בכל קרתא וקרתא, ובכל אתר דישאל מפוזרין בינייהו בין

מִלְכָּוֹן. וְאַתְּהֶדְרוּ אִינוֹן עָרֵב רַב רַעֲיִין עַל יִשְׂרָאֵל, עֲאֲנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאַתְּמַר בְּהוּ (יחזקאל לד) וְאַתָּן צִאֲנִי צִאֲן מִרְעִיתִי אָדָם אַתֶּם, וְלִית לֹון יְכוּלַת לְמַעַבְד טִיבּוּ עִם תַּלְמִידֵי חֲכָמִים.

תרגום לעברית

אמר לו רועה הנאמן, בשבועה עליך בשם ה', אל תאחר בכל יכלתה, שהרי אני בצער רב. (שמות ב) ויפן כה וכה וירא כי אין איש, עוזר לי, להוציאני מצער זה, בקבורה זו שנאמר עלי, (ישעיה נג) ויתן את הרשעים קברו, ולא נודע בי, ואנן חשוב בעיניהם, בין ערב רב הרשעים, ככלב מת שסרח ביניהם, שחכמת סופרים תסרח ביניהם בכל עיר ועיר ובכל מקום שישראל מפזרים ביניהם בין המלכים. וחזרו אותם ערב רב רועים על ישראל, צאן הקדוש ברוך הוא, שנאמר בהם (יחזקאל לד) ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם, ואין להם יכלת לעשות טוב עם תלמידי חכמים.

טקסט הזוהר

ואנשי חיל ויראי חטא מסובכים מעיר לעיר ולא יחוננו, ומחרימין ערב רב ביניהם. ולא יתבין לון באתרין סגיאין אלא דבר קצוב, דלא יהא תקומה לנפילו דלהון, ואפילו חיי שעה. וכל חכמים ואנשי חיל ויראי חטא בצערא בדוחקא ביגונא, חשיבין ככלבים. (מיכה ד) בנים המסולאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש בראש כל חוצות. דלא אשכחו אכסניא ביניהם.

תרגום לעברית

ואנשי חיל ויראי חטא מסובכים מעיר לעיר ולא יחוננו, ומחרימים ערב רב ביניהם. ולא נותנים להם במקומות רבים, אלא דבר קצוב, שלא תהיה תקומה לנפילתם, ואפלו חיי שעה. וכל החכמים ואנשי חיל ויראי חטא בדחק ויגון, חשובים ככלבים, בנים המסולאים בפז איכה נחשבו לנבלי חרש בראש כל חוצות. שלא מצאו אכסניה ביניהם.

וַאֲיִנוֹן עָרַב רַב, אֲיִנוֹן עֲתִירִין, בְּשִׁלּוֹה, בְּחֶדְוָא, בְּלֹא צַעֲרָא, בְּלֹא יְגוֹנָא כָּלֵל, גְּזֻלָּנִין מֵאַרְי שׁוֹחַד, דְּאִינוֹן דִּינִין רִישֵׁי עֲמָא. (בראשית ו) כִּי מִלְּאָה הָאָרֶץ חֲמֵס מִפְּנֵיהֶם, עָלִייהוּ אֶתְמַר (איכה א) הָיוּ צָרִיךְ לְרֹאשׁ. בְּאוֹמָאָה עָלָה זְמַנָּא תַנְיִנָא, בְּחֵי יֵי צָבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים, דְּכָל אֱלִין מְלִין לֹא יִפְלוֹן מִפּוֹמָה, בְּכָל יְכָלְתָּהּ לְמַלְלָא בְּהוֹן קִמִּי קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלֹאֲחֻזָּא דוֹחֻקָא דְלֵהוֹן. (ע"כ רעיא מהימנא) (אמור פ' ט ע"א כי אם בתולה וכו')

תרגום לעברית

וְאוֹתָם עָרַב רַב הֵם עֲשִׂירִים בְּשִׁלּוֹה, בְּשִׁמְחָה, בְּלֵי צַעַר, בְּלֹא יְגוֹן כָּלֵל, גְּזֻלָּנִים, בְּעָלִי שֹׁחַד, שָׁהֵם דִּינִים רֹאשֵׁי הָעָם. (בראשית ז) כִּי מִלְּאָה הָאָרֶץ חֲמֵס מִפְּנֵיהֶם. עָלִיהֶם נֶאֱמַר (איכה א) הָיוּ צָרִיךְ לְרֹאשׁ. בְּשִׁבּוּעָה עָלֶיהָ פָּעַם שְׁנֵי, בְּחֵי ה' צָבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים, שָׁפֵל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֹא יִפְלוּ מִפִּיהָ, בְּכָל יְכָלְתָּהּ לְדַבֵּר אוֹתָם לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וְלִהְרֹאוֹת אֶת הַדַּחֲק שְׁלָהֶם.

טקסט הזוהר

(במדבר ו) אִישׁ כִּי יִפְלֵא לְנִדּוֹר וְגו'. רַבִּי אֶלְעָזָר פְּתַח, (ישעיה נ) מְדוּעַ בָּאתִי וְאִין אִישׁ וְגו'. מְדוּעַ בָּאתִי. כְּמָה חֲבִיבִין אֲיִנוֹן יִשְׂרָאֵל קִמִּי קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּבְכָל אֶתְר דְּאִינוֹן שְׁרִיין, קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשֶׁתִּכַּח בִּינֵייהוּ, בְּגִין דְּלֹא אַעֲדִי רְחִימוּתָא דִּילִיָּה מִנְהוֹן, מַה כְּתִיב, (שמות כה) וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹכְכֶם. וַעֲשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ סֵתֶם, דְּכָל בֵּי כְּנִישְׁתָּא דְּעֻלְמָא מִקְדָּשׁ אֲקָרִי. וְהָא אוֹקְמוּהָ. וְשִׁכְנָתָא אֲקָדִימַת לְבֵי כְּנִישְׁתָּא.

תרגום לעברית

אִישׁ כִּי יִפְלֵא לְנִדּוֹר וְגו'. רַבִּי אֶלְעָזָר פְּתַח, (ישעיה נ) מְדוּעַ בָּאתִי וְאִין אִישׁ וְגו'. מְדוּעַ בָּאתִי. כְּמָה חֲבִיבִים יִשְׂרָאֵל לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שְׁכָכֵל מְקוֹם בּוֹ הֵם שׁוֹרִים, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא נִמְצָא בִּינֵיהֶם, מִשּׁוֹם שְׁלֹא מַעֲבִיר אֶהְבֵּתוֹ מֵהֶם. מַה כְּתוּב? (שמות כה) וַעֲשׂוּ

לִי מִקֹּדֶשׁ וְשִׁכְנֹתִי בְּתוֹכְכֶם. וַעֲשׂוּ לִי מִקֹּדֶשׁ סֹתָם. שְׁכַל בֵּית כְּנֶסֶת בְּעוֹלָם נִקְרָא מִקֹּדֶשׁ, וְהָרִי פֶרְשׁוֹהָ. וְהִשְׁכִּינָה מְקֻדְּמָה לְבֵית הַכְּנֶסֶת.

טקסט הזוהר

זִכְאָה הֵהוּא בַר נָשׁ דְּאַשְׁתַּכַּח מְאִינוֹן עֲשָׂרָה קִדְמָאָה בְּבִי כְּנִישְׁתָּא, בְּגִין דְּבָהוּ אֲשַׁתְּלִים מַה דְּאַשְׁתְּלִים, וְאִינוֹן מִתְקַדְּשִׁי בְּקִדְמִיתָא בְּשִׁכְיִנְתָּא. וְהָא אֲתָמֵר. וְהָא בְּעִיָּא דִּישְׁתַּכְחוּ עֲשָׂרָה בְּזִמְנָא חָדָא בְּבִי כְּנִישְׁתָּא. וְלֹא יֵיתוּ פְּסָקִי פְּסָקִי, דְּלֹא יִתְעַכֵּב שְׁלִימוֹ דְּשִׁיפִין, דְּהָא בַר נָשׁ בְּזִמְנָא חָדָא עָבַד לֵיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאַתְקִין לֵיהּ כַּחְדָּא כָּל שְׁיִיפִי, הָדָא הוּא דְּכַתִּיב, (דְּבָרִים ל"ב) הוּא עֹשֶׂה וְיִכְוֶנְנָה. (חֲסֵר וְזֵהוּ הוּא)

תרגום לעברית

אֲשֶׁרִי הָאִישׁ שֶׁנִּמְצָא מֵעֲשָׂרָה הָרָאשׁוֹנִים בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, מִשּׁוּם שֶׁבּוּ נִשְׁלָם מַה שֶׁנִּשְׁלָם, וְהֵם מִתְקַדְּשִׁים בְּהִתְחַלָּה בְּשִׁכְיִנָּה, וְהָרִי נִתְבָּאֵר. וְהָרִי צָרִיךְ שְׁיִמְצָאוּ עֲשָׂרָה בְּזִמְנֵי אֶחָד בְּבֵית הַכְּנֶסֶת, וְלֹא יָבֹאוּ קְבוּצוֹת קְבוּצוֹת, שֶׁלֹּא תִתְעַכֵּב שְׁלֵמוֹת הָאִיבָרִים, שֶׁהָרִי הָאֵדָם בְּזִמְנֵי אֶחָד עֲשָׂאוּ הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהִתְקִינוּ כָּאֶחָד כָּל הָאִיבָרִים. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים ל"ב) הוּא עֹשֶׂה וְיִכְוֶנְנָה.

טקסט הזוהר

תָּא חֲזִי, כִּיּוֹן דְּבַר נָשׁ אֲשַׁתְּלִימוֹ שְׁיִיפִי, בְּהֵהוּא זִמְנָא אֲתַתְּקֵן לְכָל שְׁיִיפָא וְשְׁיִיפָא כְּדָקָא יָאוּת. כְּגִוּוֹנָא דָּא, כִּיּוֹן דְּשִׁכְיִנְתָּא אֲקֻדְּמִית לְבִי כְּנִישְׁתָּא, בְּעִיָּין עֲשָׂרָה דִּישְׁתַּכְחוּן תַּמָּן כַּחְדָּא, וְיִשְׁתְּלִים מַה דִּישְׁתְּלִים. וְלִבְתֵּר דְּאַתְתְּקֵן כָּלָא. וּבְמָה הִיא תִּיקוּנָא דְּכָלָא. כְּמָה דְּאַתְּ אָמֵר (מִשְׁלֵי י"ד) בָּרַב עִם הַדֶּרֶת מְלֶךְ, וְעַל דָּא עָמָא דְּאַתְיָאן לְבִתֵּר כּוֹן, כְּלָהוּ תִּיקוּנָא דְּגוּפָא.

בא ראה, כיון שנשאלו איברי האדם, באותו זמן התתקן לכל איבר ואיבר כראוי. כמו זה, כיון ששכינה מקדימה לבית הכנסת, צריה עשרה שימצאו שם כאחד, וישתלם מה שישתלם. ואחר שמתקן הכל. ובמה הוא תקון הכל? כמו שנאמר (משלי יד) ברב עם הדרת מלך. ועל זה העם שבא אחר כך, כלם תקון הגוף.

טקסט הזוהר

וכד אתת אקדימת שכינתא, ובני נשא לא אתיין פחדא פדקא יאות. קודשא בריך הוא קארי, מדוע באתי ואין איש. מאי ואין איש. דלא מתתקני שייפי, ולא אשתלים גופא. דכד גופא לא אשתלים, אין איש. ובגין כך, ואין איש דייקא. ותא חזי, בשעתא דגופא אשתלים לתתא, קדושה עלאה אתיא ועאל בהאי גופא, ואתעביד תתאה, כגוונא דלעילא ממש. וכדין, כלא בעיין דלא יפתחון פומא במילי דעלמא. בגין דהא קיימי ישראל בשלימו עלאה, ומתקדשי בקדושה עלאה, זכאה חולקיהון.

תרגום לעברית

וכשבאה ומקדימה שכינה, ובני אדם לא באים כראוי - הקדוש ברוך הוא קורא, מדוע באתי ואין איש. מה זה ואין איש? שלא מתקנים האיברים ולא השלם הגוף. שפשוט לא משלם, אין איש. ומשום זה, ואין איש דוקא. וכא וראה, בשעה שהגוף השלם למטה, קדשה עליונה באה ונכנסת בגוף זה, ונעשה למטה כמו למעלה ממש, ואז הכל צריכים שלא יפתחו פה בדברי העולם. משום שהרי עומדים ישראל בשלמות עליונה ומתקדשים בקדשה עליונה, אשרי חלקם.

טקסט הזוהר

(במדבר ו') איש כי יפליא וגו'. מאי כי יפליא. דאתפרש משאר בני עלמא, לאתקדשא כגוונא דלעילא, ולאשתכחא שלים. בשעתא דבר נש אתי לאתדכאה, מדכין ליה. בר נש דבעי לאתקדשא, מקדשין ליה. ופרסי עליה קדושה דלעילא, קדושה דאתקדש בה

איש כי יפלא וגו'. מה זה כי יפלא? שנפרד משאר בני העולם להתקדש כמו שלמעלה ולהמציא שלם. בשעה שבא אדם לטהר - מטהרים אותו. אדם שרוצה להתקדש - מקדשים אותו, ופורסים עליו קדשה עליונה, קדשה שהתקדש בה הקדוש ברוך הוא.

טקסט הזהיר

רבי אבא פתח, (תהלים קג) לדוד ברכי נפשי את יי וכל קרבי את שם קדשו. כמה אית ליה לבר נש לאסתכלא ולמנדע בפולחנא דמאריה, דהא בכל יומא ויומא פרוזא קארי ואמר, (משלי א) עד מתי פתאים תאהבו פתי וגו'. (ירמיה ג) שובו בנים שובבים ארפא משובתיכם. ולית מאן דירכין אודניה, אורייתא קא מכרזא קמייח, ולית מאן דישיגח.

תרגום לעברית

רבי אבא פתח, (תהלים קג) לדוד ברכי נפשי את ה' וכל קרבי את שם קדשו. כמה יש לו לאדם להסתכל ולדעת בעבודת רבונו, שהרי בכל יום ויום הפרוז קורא ואומר: (משלי א) עד מתי פתאים תאהבו פתי וגו'. (ירמיה ג) שובו בנים שובבים ארפא משובתיכם. ואין מי שירכין אוניו. התורה מכריזה לפניכם, ואין מי שישיגח.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קכ"ו ע"ב) ♦

טקסט הזהיר

תא חזי, בר נש אזיל בהאי עלמא, והוא חשיב דדיליה הוא תדיר וישתאר בגויה לדרי דרין, עד דאיהו אזיל בעלמא, יתבין ליה בקולרא, עד דאיהו יתיב, דיניין ליה בקינפון עם שאר בני דינא. אי אשתכח ליה סניגורא, הא אשתזיב מן דינא. הדא הוא דכתיב, (איוב לג) אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלה להגיד לאדם ישרו ויחננו ויאמר וגו'.

מאן

בֹּא רְאֵה, בֶּן אָדָם הוֹלֵךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה וְחוֹשֵׁב שְׁשָׁלוּ הוּא תָמִיד וַיִּשְׁאַר בְּתוֹכוֹ לְדוֹרֵי דוֹרוֹת. עַד שֶׁהוּא הוֹלֵךְ בְּעוֹלָם, נוֹתֵנִים אוֹתוֹ בְּקוֹלָר. עַד שֶׁהוּא יוֹשֵׁב, דִּנִּים אוֹתוֹ בְּמוֹשֵׁב הַדִּינִים עִם שְׂאֵר בְּנֵי הַדִּין. אִם נִמְצָא לוֹ סִנְגוֹר - הֲרִי נִצּוֹל מִהַדִּין. זֶהוּ שְׂכָתוֹב (אִיּוֹב לג) אִם יֵשׁ עָלָיו מִלֶּאֱךָ מְלִיץ אֶחָד מִנִּי אֱלֹהִים לְהַגִּיד לְאָדָם יִשְׂרָאֵל וַיַּחַנְנוּ וַיֹּאמְרוּ וְגו'.

מִי הוּא הַסִּנְגוֹר? אֱלֹהִים מַעֲשִׂים כְּשֵׁרִים שְׁעוֹמְדִים עַל הָאָדָם בְּשַׁעֲה שְׂמֻצָּטָרָה לָהֶם.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.